Ви, німфи, що під водами німими,
В своїх оселях живете, щасливі,
Споруджених у кам'янім масиві,
Підтриманих колонами скляними,

Хай співчуття до мене вас обніме!
Якщо тчете ви ткані мерехтливі
Чи про свої кохання ви примхливі
Гомоните, о племено незриме,

Лишіте все, щоб голови підняти!
Погляньте: чую я таку скорботу,
Що пильно буде вам ухвалу взяти:

Або вам слухати не стане сили,
Або, як з горя обернусь на воду,
Потішення мені дасте ви миле.

Перекладач: Михайло Орест